|| श्रीः ||

பரமைகாந்திகளின் ஸ்வஸ்திவாசனம்

(ஸ்ரீ.உ.வே. வில்லூர் நடாதூர் கருணாகராசார்யர் ஸ்வாமி)

இந்த அழகரைப் பாஞ்சஜன்யர் என்றே பலரும் பரவுகின்றனர்.

யம் பாஞ்சஜந்யம் பஹவஸ் ஸமிந்ததே

என்று இதை வேதத்தாழ்வான் வர்ணிக்கின்றான். அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளர் என்ற நால்வகையினரையும் இந்த வகைகள் நான்கிலும் அடங்காத ஐந்தாவது வகையினரையும் சேர்த்து மக்களை ஐந்து வகையினர் என்பர். . அந்த ஐந்து வகையினருக்கும் எப்பொழுதும் ஹிதம் செய்பவருக்குப் பாஞ்சஜன்யன் எனப் பெயர் வரும். அழகரைத் தவிர வேறு எந்த எம்பெருமானுக்கும் இந்தத் திருநாமம் பொருந்தாது. அனைத்து வகை தொண்டர்களும் தண்ணீர் பீச்சி அடிக்க மதுரையின் வட பகுதியில் வைகையின் வட கரையிலே உலா வரும் அழகரை ஸேவிப்பவர்களுக்கு அர்ச்சையில் உள்ள மூர்த்திகளிலே அழகரே பாஞ்சஜன்யன் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியாகும்.

அதிர்குரல் சங்கத்தழகர் என்ற தொடருக்கு ''ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தைத் திருக்கையிலே உடையராய் அச்சேர்த்தி அழகாலே அது தன்னையே தனக்குத் திருநாமம் ஆக உடையவர்'' என்று பூர்வர்கள் அருளியதற்கேற்பப் பாஞ்சஜன்யம் என்று மூலத்திலுள்ள தொடருக்குப் ''பாஞ்சஜன்யம் என்கிற சங்கத்தை ஏந்தியவரை'' என்று பொருள் கொண்டால் என்ன? அர்ஶாதிப்யோ-அச் என்ற பாணினி ஸூத்ரப்படி பாஞ்சஜந்யத்தை உடையவனையே பாஞ்சஜந்ய:'' என்று கூறமுடியுமே என்று ஓர்எண்ணம் அடியேனுக்கு வந்தது. ஆனால் இந்த இடத்தில் வரும் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சொல்லினைப் பதபாடத்திலே

'பாஞ்சஜன்யம்' என்று தனியாகவே முழுச் சொல்லாக ஓதாது பாஞ்சஜன்யம் இதி பாஞ்ச-ஜந்யம்'' என்று வேஷ்டனையுடன் ஓதும் மரபு இருக்கின்றது. இது ஒரு கூட்டுச் சொல் இதனை இப்படி உடைத்துப் பொருளை உணர வேண்டும் என்று காட்டுவதற்கே இப்படி வேஷ்டனை செய்து காட்டிடுகின்ற மரபு ஏற்பட்டுள்ளது. பாஞ்ச-ஜன்யம் என்ற கூட்டுச் சொல்லை பதபாடமரபின்படி உடைத்தால் ஐந்து வகை மக்கட்கும் இதம் செய்தருள்பவன் என்றுதான் பொருள் வரும். அதனால் நாம் கருதிய பொருள் கிடைத்திட வழி இல்லையே எனத் தவித்த அடியேன் இது பற்றி ஸ்ரீமதுபயவே மஹாவித்வான் டாக்டர் சோகத்தூர் Cdac ராமானுஜாசார்ய ஸ்வாமியிடம் கலந்து ஆலோசித்தேன். உபய வேதங்களிலும் புலமையும் வ்யாகரண வேதபாஷ்யங்களிலும் கணினி விஞ்ஞானத்திலும் தன்னிகரில்லாத திறமை பெற்றவரும் பங்களூர் நகர வாஸியுமான மேற்படி ஸ்வாமியைச் சென்ற ஆண்டு ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சிறப்பான முறையில் கௌரவித்தருளிய விவரங்களைப் பாதுகையில் பார்த்திருப்பீர்கள். மேற்படி ஸ்ரீமதுபயவே சோகத்தூர் ஸ்வாமி ''பாஞ்சஜன்யம்'' என்ற சொல்லுக்குப் பதபாட முறையினை மீறி வேறுபொருள் கூறக் கூடாது என்பது சரியே. ஆனாலும் அந்தச் சொல்லைச் சொல்லும் பொழுது சங்கும் சங்கேந்திய பகவானும் மனதில் தோன்றுகின்றனரே ! வேதத்தாழ்வானாக வேதத்தை அனுபவிக்கையில் அப்பொருள் த்வனி மூலம் கிடைப்பதாகக் கொள்வதை எப்படித் தடுக்க இயலும்? அந்தப் பொருள் மூலத்துக்கு முரண்பட்டதும் அல்லவே. த்வனி மூலம் அந்தப் பொருளும் கிடைக்க வேண்டும் என்று கருதியே வேதம் பஞ்ச ஜநாநாம் ஹிதம் என்று விவரித்துக் கூறாமல் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சொல்லைப் பயன் படுத்தி இருக்கலாம் அல்லவா?'' என்று கூறி அருளினார்.

சில இடங்களில் ஸ்ரீபட்ட பாஸ்கரர் பத பாடத்துக்கு ஒட்டாத பொருளைக் கூறிவிட்டு இதனைப் பத காரர்கள்

ஏற்கவில்லை என்பதை தத்து பதகாரா: ந ஸஹந்தே என்று கூறிக் கை உதறி விட்டிடுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி இருக்க நீயும் உன் பால் கொண்ட வாத்ஸல்யத்தினால் உனக்கு த்வனி வழி மூலம் தனி வழி காட்டும் சோகத்தூர் ஸ்வாமியும் இப்படிப் பொருள் கூறத் துணிவது ஸாஹஸம் அல்லவா?'' என்று சிலர் முணு முணுப்பது காதில் விழுகின்றது. அவர்களுக்காகச் சில விவரங்களைத் தர வேண்டி வருகின்றது. நேயர்கள் பொறுமையுடன் அவற்றையும் படிக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

ம்ருகார மந்த்ரங்களுக்கு அப்பெயர் எங்கனம் வந்தது என்பது போன்ற ஐயங்களுக்கு விளக்கம் வேண்டிப் பல மஹான்களை நாடியது பற்றி முன்பே எழுதி இருக்கின்றேன். அவர்களில் ஒருவர் ப்ரஹ்மஶ்ரீ ஸுந்தரராம வாஜபேயி அவர்கள். அவர் 'ம்ருகார மந்த்ரங்கள் பற்றிப் பல தகவல்களைத் தேடிப் பிடித்து சோம்பாது தொலை பேசி மூலம் அடியேனுக்குத் தெரிவித்து வந்து கொண்டிருந்தார். அத்தகவல்களில் ஒன்று :- ஸமாஶ்ரயணம் செய்கையில் ஆசார்யன் ம்ருகார மந்த்ரங்களின் முதலாவதான அக்னேர் மந்வே என்று தொடங்கும் இந்த மந்த்ரத்தைச் சொல்லிப், பாஞ்சஜன்யத்தை ஸமாஶ்ரயண ஹோமாக்னியிலே தாபம் செய்து, பிறகு ஶிஷ்யன் தோளில் சங்க இலச்சினை பதித்திடல் வேண்டும் என்று வ்ருத்த ஹாரீத ஸ்ம்ருதியில் கூறப்பட்டுள்ளது என்பதாகும். அடியேன் அவர் காட்டிய ஆகரத்தின் துணையுடன் வ்ருத்த ஹாரீத ஸ்ம்ருதியை ஸேவித்துப் பார்த்தேன்.

வ்ருத்த ஹாரீத ஸ்ம்ருதி, ஹாரீத முனிவர் அம்பரீஷ சக்ரவர்த்திக்குச் செய்தருளிய உபதேசத்தின் தொகுப்பு ஆகும். அதில் எட்டு அத்யாயங்கள். எட்டாவது அத்யாயத்தில் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் பற்றி விவரங்களை ஶ்ரீ ஹாரீத மஹர்ஷி அருளுகின்றார். அங்கு பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களிலே ஒன்றான தாபம் அதாவது தோள்களிலே இலச்சினை பொறிக்கும் ஸம்ஸ்காரம் பற்றி விவரிக்கையில் ஸமாச்ரயண ஹோமம் செய்யும் முறையை

அருளி விட்டு 228 மற்றும் 229- ஆம் சுலோகங்களில் சரணம் பவித்ரம் என்கிற மந்திரத்தால் சக்ரத்தினைத் தாபம் செய்து சிஷ்யனின் வலது தோளிலே சக்ர இலச்சினை இடவேண்டும். பிறகு அக்னேர் மந்வே என்ற மந்திரத்தினால் பாஞ்சஜந்யத்தை தாபம் செய்து சிஷ்யனுடையது இடது தோளிலே சங்க இலச்சினை இடல் வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஹாரீத மஹர்ஷி அருளுகின்றார். அந்த சுலோகங்கள்:-

ஆஜ்யம் ஹுத்வா ததஶ்சக்ரம் ததக்னௌ ப்ரதபேத் குரு: ।
சரணம் பவித்ரமிதி யஜுஷா தச்சக்ரேணாங்கயேத் புஜம் ॥

வாமம் ஸம்ப்ரதபேத் பஶ்சாத் பாஞ்சஜன்யேன தேஶிக: ।
அக்னேர் மந்வேதி தத்தோமாக்நௌ ப்ரதப்ய வை ॥

இதிலிருந்து ஸ்ரீ ஹாரீத மஹர்ஷி அக்னேர் மந்வே என்கின்ற மந்திரம் பாஞ்சஜந்யமாகின்ற சங்கத்துக்கு உரியது என்று திருவுள்ளம் பற்றுகின்றார் என்று தெளிவாயிற்று அல்லவா ? அதற்கு அடிப்படை மந்திரத்தில் உள்ள பாஞ்சஜன்யம் என்ற பதம் அதனை உணர்த்துகிறது என்பது தானே. ஆகையால் ஸ்ரீ மதுபயவே சோகத்தூர் ஸ்வாமியுமம் அடியேனும் ஸ்ரீ ஹாரீத மாமுனிவர் காட்டிய வழியில் தான் செல்கிறோம்.

எனவே பாஞ்சஜன்யம் என்ற தொடர் மூலம் பாஞ்சஜன்யமேந்திய பகவானை வேதத்தாழ்வான் மங்களாசாஸனம் செய்கின்றான் எனப் பொருள் கொள்வதில் என்ன தவறு ?

இவ்வாறு பாஞ்சஜன்யம் என்ற தொடர் மூலமும் அதிர் குரல் சங்கத்து அழகர் என்று ஆழ்வார் அருளுவதற்கு முன்னோடியாக வேத்தாழ்வான் அழகரை மங்களாசாஸனம் செய்கின்றான் என்று தேறிடுகின்றது.

இத்தகைய அழகருடைய ----ஐ த்யானம் செய்கின்றேன் - மந்வே - என்கிறான். அழகருடைய ----என்னுமிடத்தில் அழகிய சுடர் வீசும் திருமேனி என்று

பூர்த்திசெய்து கொண்டு அனுபவிக்கலாம். கோடிட்ட இடத்தில் திருமேனி ஸ்வரூபம் குணம் விபூதி என்று அனைத்தையும் நிரப்பிக்கலாம் வேதத்தாழ்வான் கவிதை படைத்துள்ளான். ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஸுந்தரராம வாஜபேயீ அவர்களைப் பற்றி இங்குச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லியே தீர வேண்டும். இவர் யாகங்களை அனுஷ்டிப்பதில் ஈடுபாடு உடையவர்.

அத்வைத ஸம்ப்ரதாயத்தில் மோக்ஷத்தைத் தரும் ஸாதனம் ஜ்ஞானம்தான் என்பது கொள்கை. அந்த ஜ்ஞானத்துக்கு யாகம் முதலிய கர்மங்கள் முரண்பட்டவை. அதனால் எல்லாக் கர்மங்களையும் துறந்து துறவி ஆக ஆகுபவர்க்கே மோக்ஷம்.

நம் ஸம்ப்ரதாயத்திலும் மோக்ஷத்தை தரும் ஸாதனம் ஜ்ஞானம்தான். ஜ்ஞானம் மலர்ந்த ஒருவகைதான் பக்தி. ப்ரபத்தி என்பதும் ஜ்ஞானத்தின் வேறு ஒரு வகையான நிலைதான்.

ஆனால் அந்த பக்தி ஆக மலரும் ஜ்ஞானம் ஒருவருக்கு ஏற்பட, பகவானுடைய திருவுள்ள உகப்பைத் தரும் திருவாராதனங்கள் என்ற உணர்வுடன், தனக்கு உரிய கர்மாக்களின் அநுஷ்டானங்களை அவர் செய்வது இன்றியமையாத சேவை. அதாவது பக்திக்கு அங்கம் கர்ம. பக்தி யோகம் ஆகின்ற ஜ்ஞானத்துக்குட் பட்டதானதால் கர்ம ,வித்யை அல்லாத ஒன்று, அதாவது அவித்யை (Non-Vidya = A Vidya) என்ற பெயருக்கு ஆகின்றது. இந்த அணியில்தான்.

அவித்யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்யயா-ம்ருதமஶ்நுதே

என்று வரும் ஈஶாவாஸ்யோபநிஷத் தொடரை எம்பெருமானார் விளக்கி அருளினார்.

அவித்யயா-(ஜீவாத்மா) உரிய முறையில் பகவதாராதனமாகச் செய்யப்படும் கர்மாநுஷ்டானத்தினால் அதாவது கர்மயோகத்தினால்

ம்ருத்யும் - பக்தியோகமாகின்ற வித்யைக்குத் தடங்கல் ஆகிய தீவினைகளைக் தீர்த்வா-கடந்து

வித்யயா - பக்தி யோகத்தினால்

அம்ருதம் அஶ்நுதே - மோக்ஷம் பெறுகின்றான்

என்ற இந்த எம்பெருமானாரின் விளக்கத்தை மிகவும் ரஸித்து அடியேனைப் பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் சொல்லி மகிழ்வார் ஸ்ரீ ஸுந்தரராம வாஜபேயீ.

ப்ரபத்தி ஆகிற ஜ்ஞான மலர்ச்சி கர்மயோகத்தை அங்கமாக எதிர் பார்த்து நிறைவடைவதில்லை என்றாலும் ப்ரபந்நர்கள் கூட இயன்றவரை தங்கள் நிலைக்குரிய கர்மங்களை எம்பெருமானின் பணிவிடையாக ஶாஸ்த்ர முறைப்படி செய்தல் வேண்டும் என்பது நம் பெரியோர்கள் ஏற்ற கொள்கை.

எனவே க்ருஹஸ்தர்களாகிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அக்னி ஹோத்ரம் யாகம் முதலியவைகளை இயன்ற வரை செய்து வர வேண்டும்.

நம் வாஜபேயீ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய மேற்படி ஸித்தாந்தத்தையும் ஆஹாரநியமங்களையும் மிகவும் பாராட்டுபவர். நம் ஆசாரத்தை மிகவும் ஶ்லாகிப்பவர்.

நான்கு இளம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாவது ஸோமயாகம் செய்தவர்களாக இருந்து தங்களுக்குள் ரித்விக்குகளாகப் பரஸ்பரம் உபகரிக்கும் நிலை உருவாக வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றார்.

பாதுகா தேவியின் பரம க்ருபையால் இந்த ஆசை நிறைவேற வேண்டும்.

இனி நாம் நமது மந்த்ர வ்யாக்யானத்தினைப் பார்ப்போம்.

இப்படி அதிர்குரல் சங்கத்தழகனாகப் பலர் பரவிட இருக்கும் எம்பெருமான் எதிர் ஸேவையில் தம்மை ஸேவிக்க வரும் பக்தர்கள் தன் வேடம் பூண்டு வரும்படி

ஸங்கல்பிப்பதால் பல க்ராமத்து பக்தர்கள் அவனுடைய திருக்கோலம் பூண்டு ஸஞ்சரிப்பதை நாம் பார்க்க இயலும். அந்த நாட்டுப்புற மக்கள் அனைவரிலும் அவன் மற்று மோர் அனுப்ரவேசம் செய்து கள்ளர் கோலம் பூண்டானோ என்றும் தோன்றும். இதனை விஸ்வஸ்யாம் விஸி ப்ர வி விஸி வாகும்ஸம் என்ற தொடரில் குறிப்பிடுகின்றான் வேதத்தாழ்வான்.

இத்தகைய அழகரை அடைக்கலம் புகுவோம் என்பதை ஈமஹே என்பதால் சொல்லி அவன் நம்மைப் பாவங்களிலிருந்து விடுவித்தருள வேண்டும் என்று ஸ நோ முஞ்சத்வகும்ஹஸ: என்று வேண்டிகின்றான் வேதத்தாழ்வான்.

இப்படி ம்ருகாரத்தின் முதல் பாடல் மூலம் இரண்டாவது பொருளின்படி அழகிய அங்கங்களை உடையவரும், வேதம் முன் விரித்தவரும், அனைத்துவகை மக்களுக்கும் ஹிதம் செய்பவரும் அல்லது அதிர் குரல் சங்கத்தவருமான அழகருடைய — ஐ த்யானம் செய்கின்றேன். எல்லா மக்களிலும் உள்ளே புகுந்த அந்தர்யாமியான அல்லது தன் கோலத்தை அனைத்து நாட்டுப்புற மக்களும் பூண்டு நிற்க அவர்களுள் உறைபவரும் ஆன அழகரைச் சரணம் அடைவோம். அவர் நம்மைப் பாவத்திலிருந்து விடுவித்தருளுவாராக என வேண்டுகின்றான் வேதத்தாழ்வான்.

ஆர்தர் பெர்ரிடேல் கைத் என்பவர் தைத்திரீய ஸம்ஹிதை முழுவதையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அவருடைய மொழி பெயர்ப்பு வேதபாஷ்யத்தை அப்படியே கூறும். வேதத்தை வேதத்தாழ்வானாக்கி வழிபடும் நாம் அதனை இப்படி மாற்றி அமைத்துச் சுவைக்கலாம்.

Of Arangan(Alagar) first I reckon the wise ones
Him of the five folk whom many kindle
Him who hath entered into every concourse we implore
May he releive us from tribulation !